

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Co/38/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8816204409
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8816204409.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Mareka Košča v sporovej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: A. Š., H.. XX.X.XXXX, K. S., V.. H. XXX/XX, o zaplatenie 4.613,57 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 7C/119/2016-49 z 19.4.2017 v spojení s opravným uznesením č.k. 7C/119/2016-57 zo 16.5.2017, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 3.643,21 eur s prísl., a to v splátkach po 30,- eur mesačne, počnúc mesiacom, ktorý nasleduje po právoplatnosti tohto rozsudku vždy do 25. dňa v mesiaci pod následkom straty výhody splátok. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 50 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že v zmluve o úvere, ktorú sporové strany uzavreli absentuje údaj požadovaný Zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 9 ods. 2 písm. k), a to údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedený iba počet splátok a výška mesačnej splátky. Takéto znenie zmluvy je pre bežného spotrebiteľa nejasné, neurčité a nie je v súlade s týmto zákonným ustanovením.

3. V zmysle § 9 ods. 2 písm. y) patrí k obligatórnym náležitostiam zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj údaj o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN). Žalobca v zmluve uviedol, že priemerná hodnota RPMN je 16,81 %, čo je priemerná hodnota RPMN pri spotrebiteľských úveroch poskytnutých vo výške od 1.500,- eur do 6.500,- eur, so splatnosťou od 5 do 10 rokov, avšak veriteľmi a nie bankami. Keďže v danom prípade je žalobca bankou, údaj o priemernej RPMN uvedený v zmluve je zjavne údajom nesprávnym. Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere bola uzavretá 4.9.2014, preto podľa § 9 ods. 2 písm. y) Zákona o spotrebiteľských úveroch je priemernou hodnotou RPMN priemerná hodnota za druhý štvrtrok 2014 (údaje zverejnené 15.8.2014). Podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za druhý štvrtrok 2014, zverejnených Ministerstvom financií Slovenskej republiky je priemerná hodnota RPMN ostatných spotrebiteľských úverov so splatnosťou od 5 do 10 rokov vo výške 12,08 %. Ide tu teda o zjavnú nesprávnosť údajov týkajúceho sa RPMN. Preto súd prvej inštancie dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods. 1 b), d) Zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca poskytol žalovanému úver v sume 4.655,- eur a žalovaný uhradil celkovo 1.011,79 eur, pričom súd žalovaným vykonané úhrady započítal na úhradu istiny v zmysle §

566 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaný je tak na istine úveru povinný zaplatiť 3.643,21 eur a v prevyšujúcej časti bolo potrebné žalobu zamietnuť. Keďže je úver bezúročný a bez poplatkov, nebolo možné vychádzať z poskytnutej sumy 4.900,- eur, pretože treba zohľadniť nesprávnosť odpočítania poplatku za poskytnutie úveru vo výške 245,- eur a poskytnutý úver preto predstavuje sumu 4.655,- eur. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 2 CSP.

4. Opravným uznesením č.k. 7C/119/2016-57 zo 16.5.2017 opravil výrok rozsudku tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 50 %, pričom poukázal na to, že došlo k zrejmej nesprávnosti vo výroku rozsudku, kde bolo uvedené, že žalobca má nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 50 %. Takáto formulácia výroku je zrejme nesprávna, a preto je potrebné túto chybu opraviť opravným uznesením.

5. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobe vyhovel.

6. Odvolanie podal len proti výroku, ktorým bola žaloba čiastočne zamietnutá a odôvodnil ho ustanovením § 365 ods. 1 písm. h) CSP, t.j. že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

7. Poukázal na to, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú aj obchodné podmienky banky (VOP a OP). Z bodu 2.5.3 OP vyplýva, že počet a termíny splátok istiny aj úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky. Uvedené platí aj pre údaj o výške splátky. Výška, počet a termíny splátok poplatkov, u ktorých sú tieto údaje a povinnosť ich úhrady zrejme už v čase uzatvorenia zmluvy, sú uvedené v samotnom texte zmluvy. Ostatné poplatky a ich výška sú uvedené v Sadzobníku poplatkov, ktorý je súčasťou VOP, a tým aj súčasťou zmluvy. Z povahy jednotlivých poplatkov vyplýva, že nie je možné vopred stanoviť počet, koľkokrát bude klient daný poplatok povinný zaplatiť, pretože uvedené bude závisieť od toho, koľkokrát danú službu banky využije. Zároveň, termín splatnosti poplatku vyplýva zo zásad spoplatňovania, ktoré sú súčasťou Sadzobníka, a ktoré stanovujú, kedy je ktorý poplatok splatný.

8. Z čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice č. 2008/48 vyplýva, že tento sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. V tejto súvislosti treba upriami pozornosť aj na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 HomeCredit Slovakia, a.s., proti Kláre Biróovej, v nadväznosti na ktorý Národná banka Slovenska zaujala stanovisko, že nemožno podľa Smernice 2008/48 v rámci náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, týkajúcej sa údajov o výške, počte a termíne splátok osobitne ku každej položke - istine, úroku, poplatkom v zmluve o spotrebiteľskom úvere žiadať presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, čo fakticky predstavuje požiadavku na rozpis splátok po častiach. Zákon neustanovuje povinnosť uviesť požadované informácie vo vzťahu ku každej položke. Zo Smernice č. 2008/48 vyplýva, že spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný, v akých termínoch, alebo kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si svoju povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

9. Pokiaľ ide o údajnú absenciu náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. y) Zákona o spotrebiteľských úveroch, treba poukázať na to, že údaj o priemernej RPMN by mal byť za druhý štvrtrok 2014 podľa súdu 12,08 % a nie 16,81 % ako uviedol žalobca. Žalobca v tejto súvislosti odkazuje na číselník zverejnený na stránke Národnej banky Slovenska, ktorý za druhý štvrtrok 2014 jasne uvádza, že priemerná RPMN bola v zmluve uvedená správne. Ide o zmluvu so splatnosťou 5 - 10 rokov bez zabezpečenia, vo výške úveru 1.500,- eur do 6.500,- eur, pri ktorej priemerná RPMN je 16,81 %. Tvrdenie súdu o tom, že priemerná RPMN mala byť vo výške 12,08 % je nesprávne a nepodložené dokazovaním.

10. Pokiaľ ide o zamietnutie žaloby o poplatok za poistenie, mal súd prvej inštancie postupovať podľa § 129 ods. 1 CSP, alebo v čase podania žaloby (10.6.2016) podľa § 43 ods. 1 O.s.p. a vyzvať žalobcu na odstránenie väd žaloby v tomto smere, ak mal za to, že ide o podanie neúplné, pričom išlo o obligatórnu činnosť súdu prvej inštancie.

11. Súd prvej inštancie pochybil aj vo výroku o povolení splácania v splátkach po 30,- eur priznaného dlhu, pretože výkon práva, ktorý motivuje k neplneniu si zmluvných povinností nie je v súlade so

spravodlivou ochranou porušených práv zakotvenou v CSP. Vzhľadom na čas od podania žaloby na súd mal žalovaný možnosť prejavíť svoju snahu a záujem dlh uhrádzať, a tým preukázať, že mohol priebežne peňažných dlh splácať aspoň v takej výške, ktorá by bola primeraná jeho finančným možnostiam. Žalovaný tak neurobil a počas celého súdneho konania neuskutočnil ani jednu úhradu. Poslednú úhradu uskutočnil 6.10.2015.

12. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

13. So zreteľom na obsah odvolania žalobcu v odvolacom konaní bol preskúmaný výrok napadnutého rozsudku, ktorým bola žaloba čiastočne zamietnutá, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania, a preto výrok, ktorým bolo žalobe čiastočne vyhovené, ktorý odvolaním napadnutý nebol, v odvolacom konaní preskúmaný nebola a ako taký nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 2 CSP).

14. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

17. Podľa § 9 ods. 2 zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,

t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,

u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,

x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,

y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

18. Podľa § 11 ods. 1 zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

19. V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

20. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú

hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

21. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

22. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

23. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

24. Podľa § 517 ods.1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

25. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

26. V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. V prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané, že žalobca a žalovaný ako klient, uzavreli dňa 4.9.2014 úverovú zmluvu podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, na základe ktorej banka poskytla žalovanému peňažné prostriedky za podmienok uvedených v zmluve o úvere. Žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 4.900,- eur pri výške poplatku za poskytnutie úveru vo výške 245,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 120 anuitných splátkach vo výške 75,97 eur pri fixnej úrokovej sadzbe do splatnosti 13,9 % ročne, RPMN vo výške 16,61 % a priemernej RPMN vo výške 16,81 %. Termín splatnosti prvej splátky bol dohodnutý na deň 22.9.2014 a splatnosť úveru na deň 20.8.2024. V rámci základných podmienok bol dohodnutý aj poplatok za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 1,86 % eur mesačne.

28. Záver súdu prvej inštancie týkajúci sa toho, že predmetný úver poskytnutý žalobcom žalovanému je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov je správny, pretože predmetná zmluva neobsahuje špecifikáciu, na základe ktorej by bolo zrejmé, aká časť splátky pokrýva istinu a aká jej časť pokrýva úroky alebo poplatky, čím v zmluve absentuje údaj požadovaný Zákonom o spotrebiteľských úveroch v zmysle § 9 ods. 2 písm. k), a to údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedený počet splátok, výška mesačnej splátky, ako aj ďalšie údaje, avšak nie špecifikácia rozčlenenia splátky.

29. Takýto záver súdu prvej inštancie je vychádza zo znenia § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom toto striktné ustanovenie zákona nemožno preklenúť ani s odkazom na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie sp. zn. C-42/15, na ktorý upriamuje pozornosť žalobca, ako aj na čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48, z ktorého vyplýva, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. V prejednávanej veci zmluva o úvere uzavretá medzi sporovými stranami by mala totiž obsahovať presnú špecifikáciu členenia splátky na jednotlivé zložky úver (istina, úroky, prípadne poplatky), čo sa v danom prípade nestalo a bez zmeny zákonnej úpravy nemožno len odkazom na dané rozhodnutie súdneho dvora zmeniť platnú právnu úpravu. Súdny dvor EÚ totiž vyložil príslušné ustanovenia uvedenej smernice, ale ani tento súdny orgán nie je oprávnený vykladať vnútroštátne právo. Smernica nemá priamy účinok vo vzťahu k fyzickým alebo právnickým osobám a jej ustanovenia treba transponovať do vnútroštátneho

poriadku, pričom prípadné medzery v tom to smere možno preklenúť len tzv. eurokonformným výkladom vnútroštátneho právneho poriadku, na ktorý je súd ako štátny orgán oprávnený, avšak v danom prípade je znenie § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch natoľko striktné, že nepripúšťa iný výklad ako urobil v naznačenom smere súd prvej inštancie v dôsledku absencie riadnej špecifikácie rozčlenenia splátky na vyššie uvedené položky. Táto absencia má potom za následok záver o bezúročnosti a bezpoplatnosti úveru. Tiež treba pripomenúť, že údaje o eventuálnom rozčlenení splátky na jednotlivé špecifikované položky nemožno prenechať len na obchodné podmienky, pretože obchodné podmienky by mali upravovať len technické okolnosti zmluvy, či právneho vzťahu, avšak nie právne významné okolnosti požadované zákonom (rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky I.ÚS 3512/11).

30. Pokiaľ ide o chybný údaj týkajúci sa RPMN, súd prvej inštancie urobil skutkové zistenie o tejto výške 12,08 % bez toho, aby v spise bol v tomto smere hodnoverný dôkaz a odvoláva sa v súvislosti s týmto skutkovým zistením na súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za druhý štvrťrok 2014, zverejnené Ministerstvom financií Slovenskej republiky. Tieto súhrnné informácie však v spise pripojené nie sú a naopak žalobca predložil dôkaz o svojich odvolacích námietkach, označený taktiež ako súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za druhý štvrťrok 2014, kde sa uvádza RPMN v takej výške ako je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorá je predmetom tohto konania. Súd prvej inštancie teda urobil skutkové zistenie týkajúce sa správnej výšky RPMN bez toho, aby mal o tom v spise pripojený hodnoverný dôkaz. Preto o jeho záveroch v tomto smere existujú pochybnosti, avšak bližšie zisťovanie skutkového stavu v tomto smere nie je potrebné, pretože samotný vyššie uvedený záver (o absencii špecifikácie rozčlenenia splátky na istinu, úroky alebo poplatky v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch) stačí na kvalifikáciu daného úveru ako úveru bezúročného a bez poplatkov.

31. Správne sú závery súdu prvej inštancie aj pokiaľ ide o zamietnutie žaloby o poplatok za poistenie vo výške 3,72 eur, pretože žalobca skutočne nijakým spôsobom nepreukázal, že došlo k dojednaniu poistenia a nepredložil žiaden dôkaz o jeho vzniku. V tomto smere nemožno súhlasiť s odvolacími námietkami žalobcu, že pokiaľ súd mal pochybnosti o preukázaní tohto nároku, mal postupovať podľa § 43 ods. 1 O.s.p., alebo v neskorších štádiách konania podľa § 129 ods. 1 CSP a vyzvať žalobcu na doplnenie žaloby a odstrániť jej vady v tomto smere. Absencia dôkazov a neunesenie bremena tvrdenia a bremena dôkazného nemá nič spoločné s vadou žaloby, ktorú by bolo možné a potrebné odstraňovať postupom podľa § 43 ods. 1 O.s.p. a § 129 ods. 1 CSP. Treba súhlasiť so záverom súdu prvej inštancie, že v tomto smere je nárok žalobcu nepreukázaný.

32. Za týchto okolností postupom podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny a v podrobnostiach poukazuje na jeho odôvodnenie (§ 387 ods. 2 CSP), okrem záverov o RPMN.

33. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalovaný ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalobcovi, ktorý v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

34. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá ma vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).